

Økonomi er det afgørende for Valutaens Forbedring, fortæller noget, som ikke passer med de virkelige Forhold. Jeg vil ikke nægte, at Staten kan yde sin Medvirken, og jeg tror ogsaa, at Staten har ydet Medvirken, som har været af Betydning. Ganske særlig har den Foranstaltning, der hedder Valutacentralens Oprettelse, haft sin Betydning — haft større Betydning, det tilstaar jeg, end jeg ved Lovens Vedtagelse turde vente —, og det har den haft, fordi det har vist sig ved de Oplysninger, som er fremskaffet af Valutacentralen, at det Fænomen, der betegnes som Kapitalflugt, og som jo har fundet Sted her i Landet paa Grund af en overdreven og ubeføjet Nervøsitet, en Nervøsitet, der i ikke ringe Grad var fremkaldt ved den stærke partipolitiske Udnyttelse, som hele Valutaspørgsmaalet desværre tidligere har været Genstand for, har antaget meget større Dimensioner, end man paa Forhaand havde tænkt sig. Det har vist sig ved den Undersøgelse, Valutacentralen har foretaget, gennem de Oplysninger, den har indhentet, at der var overført Beløb til udenlandsk Valuta, som tilsammenlagt er noget større end hele det samlede Seddelomløb i danske Kroner her i Landet. Uden at gribe ind i Erhvervs livet, blot ved at skaffe Oplysning herom, er denne Flugt utvivlsomt standset, og dermed er fremkaldt en Tilstand, som har givet Ro, har givet Lejlighed til rolige Overvejelser. Derigennem har Valutacentralen sikkert gjort sin store Nytte. Men dernæst har den Kreditindskrænkning, som Nationalbanken efter Forhandling med den foregaaende Regering har gennemført, og som navnlig tager Sigte paa en Luksusimport, et Luksusforbrug paa Kredit, en Underskudsvirksomhed paa Kredit, allerede nu øvet sin gavnlige Virkning. For øvrigt maa jeg sige, at for mig stiller det sig saaledes, at det bedste, det mest afgørende Bidrag, som Statsvirksomheden kan give til Valutaens Forbedring, er det, at den sørger for, at den ikke selv er en Underskudsvirksomhed. Jeg tror, at den nu afgaaede Finansminister i saa Henseende har gjort den danske Valuta store Tjenester, og jeg tror, at den nuværende Regering, hvis den for Alvor — og det tvivler jeg slet ikke paa — ønsker at arbejde paa en Forbedring af Valutaen, ikke kan gøre noget, der i Betydning kan maale sig med det at stræbe efter at bedre Statens samlede Økonomi og fortsætte det Arbejde, der er udført af den forrige Regering i saa Henseende. Det er efter min Mening meget

vigtigere, end, at Regeringen giver sig til at overtage et Formynderskab for de private erhvervsdrivendes Virksomheder.

Det kan godt være, at det kan siges med Sandhed, at der indføres mange Ting her til Landet, som vi hellere burde været foruden. Det kan man godt sige. Men det er dog altid et Skøn, hvad der er overflødig og hvad ikke; her er jo altid Tale om en subjektiv Bedømmelse. Jeg er imidlertid enig med den højtærede Statsminister i, at ganske sikkert et Flertal og maaske ogsaa de fleste af os, der er samlet her, uanset Parti, kunde enes om, at der er mange Varer, vi burde begrænse Importen af. Men stiller man saa det Spørgsmaal: Hvorledes opnaar Samfundet den bedste Regulering af, hvad der bør indføres, og hvor meget der bør indføres deraf, vil jeg sige med Hensyn til det, man betegner som Luksusimport, at man naar ganske sikkert meget lidt ved at skære ned, ved at komme med fuldkomment eller delvist Importforbud, fordi de Folk, som har Raad til at bruge Luksus — og her tager jeg Luksus i videste Udstrækning, saaledes at det i Virkeligheden kan anvendes gennem alle Befolkningslag —, de Folk, der har Raad til at bruge Luksus og vil bruge Luksus, og som ikke ønsker at drive Opsparing, dem kan man ikke forhindre i at anvende deres Midler til Luksus, for der er saa mange Maader, paa hvilke man kan anvende Indkomsten til Luksus, at selv om man spærrer af for den ene Vej, vil Indkomsten kunne anvendes paa anden Vis. Jeg tror, at den bedste Maade at hemme Luksusimporten paa er i Virkeligheden at gaa den Vej, som den forrige Regering har betraadt, idet den er gaaet til en stærkere Beskatning af Luksusimporten. Derved opnaar man en Begrænsning af Luksusimporten, samtidig med at der opnaas en Indtægt for Statskassen. Men hvad nu angaar de Varer, der ikke kan betegnes som Luksus — de er jo ikke undtaget fra dette Forslag —, nødvendige Produktionsmidler, Kul til vore industrielle Virksomheder, Raastoffer til Landbruget og andre Industrier, Redskaber og Maskiner og Nødvendighedsartikler i det daglige Liv, kan det maaske ogsaa siges, at der var Grund til en Regulering, at ikke alt blev indkøbt og importeret paa den Maade, det skulde. Men spørger man da: Hvorledes opnaar man den for Samfundet heldigste Regulering? er det min bestemte Opfattelse, at der er ingen bedre, ingen sikrere Garanti for, at der bliver importeret rigtigt og købt rig-